

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četr leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četr leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejeman za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši "gledališka stolba". Opravništvo, na katero naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v "Narodnej tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Predsednik graške nad sodnije.

Predsednik graške nad sodnije, g. Waser, bo menda, kakor se zdaj iz vseh krajev sliši, vendar le svoja kopita pobral in šel v pokoj, katerega mu iz srca želimo. Sliši se pa ob jednem iz nemško-narodnih krogov, da ima biti njegov naslednik baron Streit. Dovolite mi tedaj, da vam ob kratkem načrtam životopis Streita. Moric Frey je bil svoje dni državni pravnik v Prešovem na Magjarskem, kjer je bil baron Streit nad sodniški predsednik. Moric Frey je postal v doveč in se je v drugič oženil s hčerjo barona Streita. Ko je uže Nemcem na Magjarskem skoraj odklenkalo, je postal Morig Frey, kateri se je po milosti Nj. Veličanstva, ker baron Streit razen jedine hčere, zdaj Freyeve žene, nij imel drugih otrok, prekrstil bil v Morica barona Streita, svetovalec pri nad sodniji v Požunu; prišel je potem na Moravsko, je postal potem svetovalec pri deželnej sodniji v Opavi (Troppau), pozneje je bil nad sodniški svetovalec v Moraviji, in potem deželne sodnije predsednik v Opavi. Prišel je potem za dvornega svetovalca k najvišemu sodniškemu dvoru na Dunaju, in ko je postal tu njegov brat generalni advokat, je postal Morig baron Streit ministerijalni svetovalec, in je prišel potem v Gradec h graške nad sodniji za podpredsednika. Od todi je postal nad sodniški predsednik v Moraviji in zadnjič minister pravosodja, do katere stopinje mu je pripomogel njegov svak dr. Pražak. Ko je bil baron Streit nad sodniški predsednik v Moraviji, umrl je njegov tast v Pragi, in bila je namenjena njemu služba nad sodniškega predsednika v Pragi; vendar se je avtonomistom posrečilo, dognati, da baron Streit nij prišel

v Prago. Ko je bil baron Streit v Gradci, je bil, kar se tiče nemško-narodne zavednosti, hujši kot Waser. In ta človek, najhujši sovražnik Slovencev, ima postati zdaj predsednik graške nad sodnije! In batu se nam je, da se to zgodi, pridemo potem iz dežja pod kap; batu se nam je toliko bolj, ker je, kakor je uže zgoraj omenjeno, baron Streit dr. Pražakov svak.

Nashi poslanci naj napnó vse moči, da nas te nam preteče nesreča obvarujejo. Baron Streit je trd Nemec, dajte ga mej brate Nemce, nam pa dajte za nad sodniškega predsednika v Gradcu moža slovenskega čuta, slovenske krvi, ki razume naš jezik, ki razume in pozna naše razmere, naše potrebe in sile. In hvala Bogu, ne manjka se mej nami za to sposobnih mož!

Ω.

Minister Conrad in ravnopravnost na Primorskem.

Iz Trsta 17. febr. [Izv. dop.]

V tržaških listih nemških kot italijanskih se nadaljuje krik in vik zoper dr. Vošnjaka in dr. Tonklija, ki se na Dunaji potezata, da bi narodna ravnopravnost tudi na Primorskem obveljala tudi za Slovane, Hrvate in Slovence. Italijanska lista „Cittadino“ in „Independent“ (mi mu navadno pravimo „Impertinente“) sta sedaj celo iz Istre zlasti pa iz Gorice najela dopisov, ki hujskajo Italijane nad Slovane in obirajo rečena pogumna zastopnika slovenskega naroda v državnem zboru na Dunaju. —

Temu pa se nij čuditi, ker vsi ti dopisi izvirajo iz uradniških krogov, od c. kr. sodnijskih, davkarskih in administrativnih uradnikov in pisačev, ki se v zavesti svoje nezmo-

žnosti boje za kruhek ter odbijajo vse, kar koli bi kazalo na uresničenje narodne ravno-pravnosti.

Zadnjič je dopisnik uže dokazal, kaka nezmožnost vlada mej namestniškimi uradnikim v Trstu od Depretisa do zadnjega pisarja. Kaj tacega se more le v Avstriji in mej Slovenci goditi! Namestnik, ki ne razume besedice niti hrvatski niti slovenski, če prav govori 3 četrtinge prebivalcev v deželi ta dva jezika! Dvorni svetovalec Rinaldini, Depretisov namestnik, ne zna niti slovenski niti hrvatski! Mej svetovalci znata dva vsaj več ali menj hrvatski, ker sta baje prišla iz Dalmacije, a srca nemata za nas. Drugi svetovalci zopet ne znajo besedice slovanski in nekateri še celo nemščino hudo lo-mijo, prav robkajo, kot se je zadnji dopisnik šaljivo izrazil.

Jednake žalostne razmere so mej uradniki drugih gospodsk v Trstu; in zelo take so po deželi. Od teh nevečnih uradnikov izvirajo oni dopisi v laške liste, ki se hudejo zoper narodne poslance in njih zahtevanja. Prav naravno. Ko hitro bode dejansko obveljala narodna ravnopravnost, pobrati se bodo morali ti nemški in laški uradniki in iti na druge kraje iskat kruha. Prav naravno je, da zabavljajo narodnemu jeziku, češ, je premalo razvit; v njih ustih res nij razvit, ki ga večinoma ne razumejo besedice! Kako bi taki nevedneži in nezmožneži sodili o našem jeziku!

Zadnjič je g. dr. Vošnjak v odseku očital ministru za uk (Conradu), kako pristransko, kako krivično se podelujejo učiteljske službe ter je kazal na omenjeni slučaj pri tržaški gimnaziji. Mene je od tega časa stvar nekolič zanimala, tembolj, ker so se mi zdele besede Conradove neverjetne. Pozvedoval sem v

Listek.

Na maškaradi.

(Spisal J. Sk—č.)

Tudi mladost našega mesteca v predpustu pleše in se veseli. Pevci pojó in godci go-dejo do belega dne; gospice pa se vrté, kot najboljše plesalke. In kaj si še izmisli naše mestece?

— Maškarado! Pač je uže razvajeno navadnih plesov in naposled se jih nasiti in se leno dolgočasi, ko gleda vedno le iste in iste obraze. Kdo uže nij plesal z vsako plesalko in katera nij uže plesala z vsakim plesalcem? In tiste stare gospé in tisti dolgočasni suhi starci, ki redno obiskujejo plešišča, a nikdar ne plešejo? Kaj ne vedo vse te in vsi ti in ne vidijo vse te in vsi ti. — Torej maškarado! Da se spremeni in mordà mine navadna dolgočasnost, sosebno, ko je predpust takó dolg!

In tudi jaz sem se odločil iti na maška-

rado, dasi tudi nijsem bil zaljubljen, ko kak vitez dvanajstega stoletja. Pozvedel sem namreč, da ide v neznane mi maski priateljica moja na ta nenavadni ples. Ta moja priateljica — Lipa (Filipina; a jaz sem jo klical Lipa) je bila Slovenka prve vrste, kakor malo-katera. In tedaj sem si mislil, kako masko si je neki izbrala. Maskiral sem se pa v istini sam, kakor kak vitez dvanajstega stoletja, samó, da bi izvedave lepotice osrečil malo. A samó jeziti sem jih htel. In kako oblastno sem stopal v takej maski in kakó sem nosil meč na levej — meter dolg meč. Na lice pa sem pritiskal črno masko, da bi me ne izpoznales takoj in dejale: On je! —

Pripeljem se v lepej kočiji, kar se sicer ne spodobi junaku; a bilo je uže pozno in luna je slabo svetila na ulico z drobnim snegom pokrito. Svetilnice pa tedaj ne goré. Močno stopam po kamenitih razsvetljenih vzhodih v prvo nadstropje, kjer se je uže čula

mehka godba. Na vzhodih pa sta se poljubovala v nevidnej sreči zimskej snečni mraziu razburjena razsvetljena topota prvega nadstropja.

Ko vstopim, mrgolelo je vse polno tujih in čudnih obrazov, — moje priateljice in njenega spremjevalca, nekega sorodnika njenega, pa nijsem zapazil. Stopim nekoliko k oknu in gledam čudni svet, ki se mi je dopal,

Tedaj pa zopet vzdigne kapelnik palico in godeci zapiščijo „valček“, ki je baje nemški narodni ples. Vrata se odpró — in v dvorano stopi — kraljica in vse gleda stermé neno krasoto, gibčnost in mogočnost. Na glavi sveti se jej šlem, kakor ga nosijo pruski vojaki. In tisoč luči svetilo se je na tem zlatem šlemu, da se je bleščal, kakor solnce opolu-dansko. In mogočna Germanija (tako so jo imenovali!) držala je v roci silni meč — teški meč, in gorjé je slonelo na jeklu. Na vznositih prsih ležal je mrzli oklop, katerega ne

raznih krogih, tudi v takih, ki stvar dobro poznajo, ter se prepričal, da so besede ministrove bile popolnoma neresnične. Sedaj se še bolj čudim nesramnej protekciji, ki je nezmožnemu hišnemu učitelju namestnika Depretisa podelila profesorsko službo, za katero je bilo nad 40 prosilcev. Poizvedel sem, da ni res, ker je Conrad trdil, da je hišni učitelj Depretisov imel najboljše izpitno spričevalo in največjo zmožnost; le zarad tega, rekel je Conrad, so mlademu 25letnemu suplentu dali službo, za katero je prosilo več definitivnih profesorjev in premnogo suplentov, ki uže po 6 do 10 let suplirajo. Izvedel sem, da ta Petrih, ki razen blažene nemščine ne zna niti ne laški niti slovenski in hrvatski, ima kaj uborno spričevalo, tako uborno, da je mej 43 prosilci bilo jih malo, ki bi imeli jednakno uborno spričevalo. Poizvedoval sem dalje o njegovej učiteljski zmožnosti ter zvedel prečudne reči. Po protekciji imenovani profesor ne zna pri fiziki skoraj nobenega eksperimenta zvršiti. V šoli se pred dijaki pogostoma hudo moti, pisari in računi na deski pol ali tri četrt ure — in vendar ne pride do zaželenega rezultata. Na zadnje mora vse zbrisati in sramotno se opravičevati: „Ich habe mich vergaloppiert“; „ich habe mich geirrt“; „errare humanum“ in kar je več takih izrazov, kajti „nur Lump sind bescheiden“ pravi Göthe. Tak je mož, novo imenovani učitelj in hišni podučitelj Depretisovih otrok! Potem pa naj še Conrad povdarja, kako nepristranske izbirajo njegovi referenti mej prosilci za dotočne službe. Potem pa naj še Conrad povdarja, kako vestno je sam takrat oddal profesorsko službo najzmožnejšemu kandidatu!

Sedaj naj sodi občinstvo, ali takrat kot tudi v Gorici naj vladala sama nesramna protekcija! Roka roko umije. Pri tržaški namestnici služi tudi neki Conrad, ki je sin ministra Conrada. Jud pravi, „haust du meinen Esel, haue ich den deinigen“! Daljšega komentara mi pač naj treba pristavljati. Le toliko še izrečem, da se pri oddajanji raznih služeb na Primorskem v obče gleda kaj malo na zmožnost v raznih jezikih, in vendar bi ta zmožnost pri drugih jednakih razmerah imela dajati prednost pred vsemi.

Še nekaj. Vsi tisti slovenski prosilci za službo, ki jo je po protekciji dobil hišni učitelj Depretisov, naj sestavijo posebno promemorijo, jo podpišejo in po kakem poslanci oddajo naravnost presvitemu cesarju. V tej spomenici naj odkrijejo Nj. veličanstvu pri

prodere ljubezen. In ta obraz, lep, a kamenit! In niti maska naj pokrila srda in absolutizma na ponositem čelu. Oči pa so streljale pušice po dvorani in taka pušica zadela je tudi mene in spoznal sem, da ta silna Germanija je moja — slovenska Lipa!

Kakó je plesala, nijsem opazoval — bežal sem v postransko sobo in pil črnega vina. Držal sem čašo v roci in zrl obupno v njo in v črnino potopil sem srd svoj in dušo svojo slovensko! Godba se je čula, ljud je norel v dvorani in ploskal Germaniji svojej — mojej Slovenki; jaz pa sem vlival gosto črnino v suho grlo in stiskal koščeno pest. In glej! Sam sem bil v sobi, čisto sam in zapuščen v hladnej sobi, samo zaspani natakar donašal mi je pijače.

Takó se me polasti nekaka omotica, nekak melanholen obup in v dvorani potihne prejšnji fantastni ples. Jaz pa vstanem in teško stopam v dvorano, da vidim, ali so zaspali tudi

stranost dotočnih šolskih krogov, namestnika v Trstu in ministra Conrada na Dunaji. Pokažejo naj, kako krivično se oddajajo službe, kako nič se takrat nij oziralo na spričevala, na učiteljsko skušenost in zmožnost v raznih jezikih, kako je le po golej osobnej protekciji mladi hišni učitelj dobil službo. Povdarjajo naj, kako dolgo nekateri definitivni prosilci uže služijo po malih mestecih, kako dolgo drugi izvrstni suplenti uže suplirajo po 5 do 10 let — pa takrat je dobil malospretni hišni Depretisov učitelj službo, ko vendar komaj drugo leto suplira! Uredništvo „Slovenskega Naroda“ bode gotovo rado ustreglo vsakemu in povedalo tudi, kateri poslanec bo radostno in blagovoljno izročil promemorijo presvitemu cesarju. —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. februarja.

Ustavoverci so raztrošili te dni vest, da hoče grof Taaffe odstopiti in da na njegovo mesto pride uradniško ministerstvo. „Politik“ pravi v telegramu z Dunaja, da je ta vest popolnem izmišljena.

„Politik“ se z Dunaja piše, da avstrijsko vnanje ministerstvo z nova pritska na grofa Taaffea, iz česar da bi se dalo skleniti na utrjeno „priateljstvo“ mej Avstrijo in Nemčijo. Pripoveduje se dalje, da se je tudi baron Haymerle navzel rastoče vzbujenosti Bismarkove, ki se boji novih prihodnjih francoskih volitev, v katerih bode Gambetta popolnem zmagal. Resnica pa je, da je baron Haymerle sovražnik prizadevanj Čehov, akopram so njegovo politiko češki poslanci požrtvovno podpirali. —

Vnanje države.

Iz Carigradajavlja „Diritto“: Poslani evropskih vlastij so sklenili na okrožno porte od 14. januarja odgovoriti s skupno noto, v katerej bodo na znanje vzeli izjavo turške vlade o njenem mirovnem mišljenju. Grškej bodo pa poslaniki svetovali, naj mej dogovarjanjem poslanikov s porto neha oboroževati se.

Kakor se na Francoskem vse najbolj ugodno razvija, tako tudi železništvo. To pa s sumnjivim očesom opazujejo Nemci ter naglašajo zdaj, da bi ob času vojske Francoze zase uporabili tudi vse švajcarske železnic. Nemški „Reichsbote“ tudi pripoveduje, da so neke francoske železnice pred kratkim nakupile 360 novih železniških lokomotiv, v najem pa da so vzele za jedno leto od avstrijskih železnic več sto vagonov. Omenjenemu časopisu se zarad tega uže lasje ježé.

V francoski zbornici je izjavil ministrski predsednik, da vlada nikdar naj obljudila Grškej 30.000 pušk. Grška je sicer zanje prosila, a francoska vlada jej je prošnjo odbila. Fran-

plesalci ali kaj? Zaničljivo sem se smiral! Glej! Kapelnik vzdigne palico in naša „marcellaise“ oglasi se veličastno po okinčanem prostoru. Naprej zastava Slave! Vrsta krasnih gospic stopa in mej njimi — Lipa! Moja prijateljica in kraljica večera! — Vse v belih pečah, v slovenskih národnih pečah in brez mask. Ona pa je stopala ponosno in vendar takó milo in prijazno. Hitim nazaj v prejšnjo sobo, v samoto; a takoj pridejo tudi drugi — sami znanci, me prijazno pozdravljajo in poprašujejo, kje vendar tičim. Vstanem in hitim iskat si plesalke. Igrali so uže „mazurko“. Plesal sem pa z Lipo. Mej plesom pa jej povem, kakó sem bil srđit, ko je nosila prej ono masko. A ona mi je dejala: „Naj ne zabim, da vsa močnost in blešk strahovite Germanije straši samó še na maškaradi — samó nekoliko ur na maškaradi, druge veljave in moči ona nema več na slovenskej zemljji!“ —

coska vlada tudi nij pustila, da bi se one puške Grškej odposlate, ki so jih nakupili privatni ljudje.

Irski vodja Parnell se je vrnil iz Pariza domov na Irsko ter je 20. t. m. v Clari imel javen govor pred 15.000 zbranih Ircev. Parnell je svetoval najemnikom, naj vstrajajo, ker potem se on in njegovi tovariši ne bodo bali tudi uječe, če se bodo najemniki branili še dalje najemščino plačevati. Najemniki pa naj stavijo oblastim samo pasiven upor ter naj silo ne odbijajo sè silo.

Pruski notranji minister grof Eulenburg je dal cesarju svojo ostavko zarad tega, ker ga je Bismark javno v gospodskej zbornici razčilil s pismom, katero je prečital v zbornici vladni komisar. Zbornica se je ravno posvetovala o zakonu glede kompetence upravnih oblastev; pruska zbornica poslancev je bila sklenila, da ima kmetske občine nadzirati v prvej vrsti krožni odsek, v drugoj pa okrajno svetovalstvo. Minister Eulenburg je zagovarjal ta sklep, za katerega so bili uže drugi ministri pri ministerskem svetovalstvu. Bismark je bil tačas zoper predlog, jedini izmej vseh ministrov. Ker nij svoje volje dosegel, imel bi odstopiti, a na to on ne misli. V dotedenjem pismu je izjavil, da hoče on na vsak način, da se ona določba glede nadziranja kmetskih občin popravi, predno da se uvede upravna reforma. To je užalilo Eulenburga in postal je pismo do cesarja, da hoče odstopiti.

Iz Berlina se dne 21. t. m. javlja: V gospodskej zbornici je izjavil Bismark, da soboto prečitano njegovo pismo je bilo samo v poduk komisarja nikakor pa namenjeno za prečitanje v parlamentu. Bismark je naglašal, da notranje različnosti v mnenji in načelne diference nij mej njim ter Eulenburgom, nij tedaj nobenega uzroka, da bi Eulenburg odstopil. Zakon o kompetenci je bil potem tako sprejet, kakor ga je sklenila zbornica poslancev. Grofu Brühl, ki je še enkrat omenjal diference mej Bismarkom in Eulenburgom, je dejal Bismark, da Brühl nema pravice naslanjati se še na trditve, katero je on ovrgel. Če se namerava do cesarja obračati se, češ, da se Bismark preveč povzdiguje, je zastonj, kajti cesar vé, da nema zvestejšega služabnika nego je on, dejal je Bismark.

Dopisi.

Iz Vipavske doline 19. februar. Pov sod se sliši o zabavah, katerih je navadno petje glavna stvar. Po pravici sme se reči: dobro izurjeni pevci prekosè godbo. Lepo petje izbuja v človeku radost in veselje, lepo petje je tako rekoč duša vsacega društva. V marsikakem kraju zaostalo bi navdušenje za stvar, ko bi ne bilo petja, katero navdušuje in povišuje sočutje in zavest.

V našem tihem a narodnem Št. Vidu imamo tudi pevce — dasiravno drugačega društva nij, kar je po razmerah tudi opravičeno. Imamo pa pevce — priznati mi mora vsak — navdušene, izurjene — da, izvrstne. Če pristavim da so vsi pevci možje — ne fantje, — toliko bolj jih pohvalim, ker od moža, (ki ima svoje ognjišče in večji skrbi, nego bi se od fantov reklo) — ne moglo bi se kaj posebnega zahtevati.

V Št. Vidu nemamo predpustnic, vendar se razveseljujemo, če ne več, na vsake kvatre po enkrat — kar nas je prostakov. Le čuditi se je, videti priproste možje, ki vzemejo narodne pesmice v roke in prekrasno zapojo. Kako je veselje, ako pridejo po šest duevrem trdem delu v nedeljo po službi božjeg pošteni možaki in pevci skupaj, kakor se je zgodilo pretečeno nedeljo.

Prišli so omenjeni po naključbi skupaj in zapeli dobro število najnovješih pesmic. Vsi smo pozabili na svoje težave — to je pravi počitek ali rekreacija, vsaj za en čas izbiti si iz glave težave, ki človeka še v spanju nadle-

gujejo; potem še le je mogoče — da se tudi duh opočije. Kaj dela vse to? — Ali ne petje? V pesmih pozabi se na dolino solza; gotovo imajo tedaj pesmice krepilnega tudi za telo.

Kolikim drugim zaprekam pride se pa s petjem v okom. V krčmi, kjer se pojeto narodne pesmice — ne slišijo se tiste nespodobnosti in kletvine, nij razprtije ne tepeža, marveč pevci navdušujejo s prelepo pesmico sami sebe in poslušalce. Ker ima pravo narodno petje toliko lepega in žlahtnega v sebi, želeti bi bilo, da bi naši vrli pevci ostali tudi naprej stanoviti, kakor so bili skoz 19 let. Vadili naj bi se pa tudi mlajši, da bi mogli čez kaj let sedanje pevce nadomestiti, ker vse je minljivo — tudi lepi glas se izgubi s časom. Sedanji pevci pa naj ostanejo ponos Št. Vidske občine, posnemajo naj jih tudi druge enako. Bog jih živi!! J.

Iz Istre 21. februarja. [Izv. dop.] Dne 20. t. m. priredili so klanški rodoljubi veselico z jako zanimivim programom. Vse točke so se povolno izvršile, ako se v poštovjem jemlje prvi nastop mladih in neizkušenih moči. Pekali so saj dobro voljo in nestrpljivo pridnost. Le tako naprej brača! Še celo vsak krasni trg se ne moče s takimi in lastnimi močmi ponašati. Tuje oddaljene sodelavce naprosijo, v zahvalo pa mogočen glavar z zaporom in spodenjem iz službe žuga! Ali imajo res nemški glavarji tako moč.

Iz Prage 19. februarja. [Izv. dop.] Pri vsem tem, da Slovenci stiskajo od vseh strani tuje in mu po malem jemljó zemljo, sme se vendar še srečnega šteti — ker žido v nema v sebi. Žida sovraži vsak narod, vsak človek smem reči, pri prost in izobražen, bogat, in reven, da ga je le enkrat spoznal. Slutiti se je dalo, da antisemitično gibanje v Nemcih ne ostane brez vpliva na Avstrijo. Kako je v Galiciji, kjer živi največ židov, nij mi znano, pri nas so se uže jele brošurice širiti med ljudstvom, katerim je geslo: „Proč z židi!“ Posebno nižje ljudstvo, delavci, težaki je kaj željno prebirajo, pri tem pa stiskajo pesti in škrtajo zobni. Tudi mnogo pustnih veselic je bilo židom nepristopnih. Židovi pa se nič kaj ne brigajo za to, grabijo svojo pot in si polne svoje mošnjice.

Mej češkimi listi je nastal razpor, ki nič dobrega ne obeta. „Narodní Listy“ prinašajo dan na dan ostre članke, kritikujoče delovanje „češkega kluba“ v Beči. „Pokrok“, Rieggrov in Zeithammerov organ jim odgovarja in obsoja tako početje; „Politika“ bi sicer rada posredovala, vendar ne more, da ne bi posvarila „N. L.“ Nastal je preprič s tem, da so se poslanci v „češkem klubu“ pritožili, da jim češka žurnalistika ali prav za prav le „N. L.“ dela skazo in vse prezgodaj raznese po svetu, kar se v češkem klubu obravnava. Želeti bi bilo, da razpor kmalu poneha, sicer se bode uresničila vest, da izstopijo vsi pleminitaši iz kluba in napravijo pleminitaški ali „šlechtický klub“. Da bi ta klub potem podpiral narodne terjatve Čehov, nij vselej gotovo, mislijo nekateri, ki obsojajo preradikalno vedno grajanje „Nar. Listov“.

Šele danes se je uradno razdal rezultat ljudskega štenja. Številke so tako zanimive, kažo da v Pragi, v mestu samem živi 123.477 Čehov, samo 30.000 Nemcov, 83 Poljakov, 34 Vlahov, 16 Slovencev, 14 Srbov in trije Rusini. Zakaj se Pragi ne prištevajo Vinogradci, Žižkov, Smihov, Karlin, itd., vsaj se ne ločijo od mesta prav nič. Potem bi štela Praga 300.000 prebivalcev in razmerje mej

Čehi in Nemci bi še jasnejše pokazalo, da je nemštvu v Pragi odzvonilo. — Odločna izjava g. Vošnjaka v državnem zboru o Italiji irredenti se tu jako hvali in g. poslanec postal je popularnim po Pragi.

Domače stvari.

— (Iz Celovca) javlja telegram: „Odločno se imenuje mariborski korar Kosar, Slovenec, kot naslednik umrlega krškega škofa“. Da bi se to ugibanje le tudi potrdilo!

— (Iz Maribora) smo dobili kot popravek k članku v nedeljski številki „Slovenskega Naroda“ sledeče: Gospod šolski nadzornik učiteljišča v Mariboru nij nikoli podpisal nemško prepovedal nemškej terminologiji slovensko pristaviti. Ako podpisani opušča navajanje slovenske terminologije, stori to sam iz lastnega nagiba, ker ne mora priložnosti dajati, da bi nepoklicani tako svetinjo, kakošni je materni jezik, na katerikoli način zasmehovali. L. Lavar, c. kr. profesor na učit. v M.

— (Cesar je daroval) iz svojega občini Šentjurskej pri Izlakah v Litijskem okraju dvesto goldinarjev za zidanje nove šole.

— (Iz smrtnne nevarnosti.) Poštni vlak Rudolfove železnice bi bil v ponedeljek popoludne ob 3. uri neko starko ravno na prelazu južne železnice k Rudolfovi skoro povozil, da nij imel železniški čuvaj dobro misel, ženo hitro pograbiti in jo poriniti kar dolj čez nasip, kateri nij visok. Zgodilo se babi nij nič, temuč je jedino sè strahom srečno odšla.

— (Zlato poroko) sta včeraj v tukajšnji trnovskej farnej cerkvi Primož Marinka, posestnik v Trnovem, rojen v Stranskej vasi blizu Dobrove star 72 let s svojo ženo rojeno Doberlet, Ljubljancenko, staro 74 let. Oba sta pri najboljšem zdravji, ova krepka.

— (Ljudsko štenje v ljubljanskem okraju.) Po štenji dne 31. dec. 1880 ima Dobrava (Brezje, Dobrova, Dražovnik, Gaberje Hrušev, Komanija, Kožarje, Osredek, Podsmreka, Razore, Švica, Stranska vas. Vrhovce) 2015 duš, več 53 od l. 1869; Šmartino (Šmartino, srednji, zgorenji in doleni Gameljni, zgornje in dolne Pirniče, Zavrh, Tacen, Vikrče) 2287 duš, več 334 duš od l. 1869; Zgorenja Šiška (Dravlje, Kosezi, zgorenja Šiška Pržan, Zapuše) 1472 duš, več 245 duš od l. 1869; Spodnja Šiška ima 1530 duš, več 234 duš od l. 1869; Št. Vid (Brod, Dolnice, Dvor, Glince, Gunelje, Kámena Gorica, Medno, Podgora, Poljane, Stanežiče, Toško Čelo, Trata, Utik, Šent Vid, Vižmarje) 2652 duš, več 379 od leta 1869.

— (Vrhnik) ima po zadnjem ljudskem štenji 1640 prebivalcev. K občini vrhniškej pa spadajo daje: Stara Vrhnika, Blatna Brezovica, Drenova Gorica, Bistra, Velika in Mala Ligojna, Lesno Brdo, Hrib, Mirke, Podlipa, Zaplana, Žažar, Sinja Gorica, Vrd, Bevk; cela občina ima 5961 prebivalcev ter se je od leta 1869 namnožila za 661 duš.

— (Iz Gornjega grada) se nam piše: Tukajšnja čitalnica napravi dne 28. t. m. veselico z veliko maškarado.

— (Ujet ponarejalec denarja.) Neki tujec je v Št. Rupertu na Dolenjskem 4. t. m. v gostilni Reze Dolenškove plačal pol litra vina s ponarejeno dvajsetico. Dolenšek dá dvajsetico žandarju Grohatu iz Mokronoga in ta prične poizvedovati. Res pride na sled ponarejalcu, katerega je sumil v osobi kajžarja Koprivca iz Gorenje vasi pri Trebnem. Gre k njemu in ko je preiska hišo, našel je

res vsa orodja za ponarejevanje dvajsetic. Konivec je s početka tajil, ker je pa videl, da mu to ne pomaga, obstal je vse. Odvedli so ga v zapor v Trebno.

Umrli so v Ljubljani:

18. februarja: Henrik Potočnik, steklar, 40 let, v frančiškanskih ulicah št. 12, za jetiko.

19. februarja: Antonija Sedmak, dminarica, 20 let, v krakovskih ulicah št. 25, za jetiko. — Josip Mali, delavčev sin, 5½, l. na poljanski cesti št. 47, za jetiko. — Karel Klemenčič, delavček, 2½ leta, na poljanski cesti št. 18 za bramorji.

20. februarja: Marija Zollmann pl. Zollerndorf, 58 let, v Lingarjevih ulicah št. 2, za otrpnjenjem srca.

Dunajska borza 22. februarja

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih	73	gld.	85	kr.
Zlata renta	76	"	50	"
1860 drž. posojilo	89	"	81	"
Akecije národne banke	131	"	50	"
Kreditne akecije	815	"	80	"
London	296	"	65	"
Srebro	117	"	55	"
Napol.	9	"	30½	"
C. kr. cekini	5	"	54	"
Državni marke	57	"	40	"

Štacuna in stanovanje,

namreč 2 sobi itd., na Rimskoj cesti št. 3, se za sv. Jurij odda, kjer se tudi pogoji izvedo. (95—2)

Pekarija v najem.

V Šmarji tik velike ceste in farne cerkve se daje pekarija prav po nizkej ceni v najem. Pripravno je tudi za branjarje. Pekarija je zato dobra, ker nobene nij od Ljubljane do St. Vida na Dolenjskem. Več o tem pove iz prijaznosti opravništvo „Slovenskega Naroda“. (99—1)

Manipulacijo z vinom

praktično uči novo izšla knjiga „Recept-Buch“, obsegajoča navod, kako se oboljša kislo in slabo vino; kako se prireja vino brez grozdja, vino z ležišča, (iz 100 litrov 1000 litrov), s tem, da se dodajo čisto zdrave tvarine za ceno domačo porabo ali fina butelijska vina, nadalje kako se prireja jabolčnik, vinski jesih, jesih-sprit, žganje, rum, likér, sok od sadja, droži, parfum, zdravstvena žganja pijača, balzam, mijo in nad 1000 trgovinskih rečij, ki donašajo nad 100 odstotkov dobička. Cena 3 gld. Naročuje se ali z govorino ali s poštnim povzetjem pri Maria Hrdlicka, k. k. priv. Inhaberin, Wien, Wieden, Hauptstrasse Nr. 36, I. Stock. (612—12)

● Zdravljenje po zimi. ●

WILHELMOV

antiartritični antirevmatički

kričistilni čaj

od

Franc Wilhelm-a,

lekar v Nenenkirchenu (Dolenje-Avstr.), je najboljšim vsphem rabil se zoper protin, trganje po udih, zastarele hude bolezni, zmirom gnoječe se rane, spolke in bolezni na polti izrastke na životu in obrazu, kite, sifiliška ulesa, napihnenje jeter in vranje, zlato žilo, zlatencio, bolečine v živilih, kitah in udih, stiskanje v želodeci, če ne gredo vetrovi od človeka, zoper zapretje, če človek ne gre lehko na vodo, zoper polucije, moško slabost, ženski tok, bramorje, bezgavke in zoper druge bolezni, kar potrjuje tisoč priznavalnih pisem. Spričevala na zahtevanje zastonj.

Zavitki v 8 snopičih po 1 gld.; za kolek in pošiljanje 10 kr.

Popačenih izdelkov naj se nikar ne kupuje in gleda na znamenje v več državah zabranjene marke.

Zaloge imajo:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

V Brodu Evgen Schrepel, lekar. V Gradei J. Purgleitner, bratje Oberauzmeyer, Wend. Trnkoczy, lekarji. V Kranju Karel Savnik, lekar. V Mariboru Alojzij Quandest, lekar. V Metliki Fr. Wacha, lekar. V Novem mestu Dom Rizzoli, lekar. V Postojni Anton Leban, lekar. V Zagrebu Sig. Mitlbach, lekar. (18—6)

● Zdravljenje spomladni. ●

Nova kovačnica

z vinotočjem, prodajo duhana in s potrebnim zemljščem na Primostenku, pol ure od Metlike, na črnomeljski cesti, daje se veščemu oženjenemu kovaču pod dobrimi pogoji v najem. — Pojasnila daje gosp. Ignacij Premer, posestnik na Primostenku, pošta Metlica. (89—2)

Solicitator

slovenskega in nemškega jezika v besedi in sestavkih popolnoma zmožen, dobi v mojej pisarni takoj službo.

V Ptuj, 21. svečana 1881.

Dr. J. Čuček,
odvetnik.

(98—1)

Išče se

pošten in čvrst neoženjen pristavnik (majer), ki je izurjen tudi v gozdarstvu ter vajen pri žagah in kupčiji z lesom in zna dobro vsaj slovenski pisati. — Pismene ponudbe naravnost pod naslovom: Franc Kotnik v Verdu pri Vrhniku. (68—6)

Za trgovino in krčmo

zelo pripravljeni lepi prostori, obstoječi iz dveh sob, jednega kleta, velike veže (v katerej je uže naprava za prodajalnico), — se dajo pod prav ugodnimi pogoji takoj v najem. — Hiša ima najlepšo lego, tik velike ceste v Planini.

(93—2)

Brata Korén.

Izvrstno dobro

ptujsko vino

staro in novo

po 11, 12, 14, 16 gld. hektoliter brez posode
ponuja

RAJMUND SADNIK
v Ptuj. (90—7)

2 milijona frankov izgube.

To velikansko sveto so izgubili veliki Magasins internationales reunis Rue de Rivoli s tem, ker so se pariške tuilerije porušile; ostanek te velikanske zaloge prodaje se 70% pod kupno ceno, tedaj skoraj zastonj in traje likvidiranje

samo še kratek čas.

Prosimo čestito čitajoče občinstvo, naj to tako ugodno priliko porabi ter naj si naroči česa samo za poskušnjo, da se prepriča o poštenosti, solidnosti in silno nizkih cenah blaga, ki se je dobilo iz vseh dežel sveta.

V dokaz najstrožje solidnosti naj služi izjava, da se javno zavežemo vzeti nazaj ter zamenjati z drugo vsako reč, ki bi ne ugajala.

Blago se vsak dan trikrat odpošilja ali proti pripomljanju novcev ali proti poštnemu povzetju, pošilja se s c. kr. pošto, z železnico in po parobrodih ter se za pripomljanje nič ne računi.

Žepne ure

od Henri Godefroi iz Genfa v Švajci.

Vsaka ura je fino repasirana, na trenotek regulirana, ter se jamči za 3 leta.

Najboljše in najcenejše ure sveta!

Krasna ura na valjar iz najtežjega nikel-srebra, na sekunde repasirana, z zastonj pridodano verižico od pravega double-zlata, medaljonom, ključicom in baršunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj samo gl. 5.50.

Žepna ura iz ponarejene zlate, na minuto regulirana, z zastonj pridodano fino verižico od pravega double-zlata, medaljonom, ključicom in baršunastim etuijem, samo gl. 3.50.

Krasna ura na srdce iz težkega srebra, na sekundo regulirana, z zastonj pridodano verižico od pravega double-zlata, medaljonom in baršunastim etuijem, preje gl. 21, zdaj samo gl. 12.

18letna srebrna ura na srdce, puncovana v c. kr. kovnicu, s 15 rubini, razen tega na novem električnem potu pozlačena, od prave zlate je na razloči noben zlatar, na sekundo regulirana, preje gl. 27, zdaj samo gl. 12.60.

Remontoir žepna ura, od double-zlata, na držku brez ključa za navijati, z nerazrušljivim amerikanskim kolesjem, na sekundo regulirana, z 10letnim jamstvom, preje gl. 20, zdaj samo gl. 10.60.

Prava srebrna remontoir ura, krasno delo, iz pravega 18letnega puncovanega srebra, z 10letnim jamstvom da gre izvrstno, ura za večnost, preje gl. 27.50, zdaj samo gl. 15.

Fina emajlovana ura na bitje, za najlepše stanovanje, kako krasna, gl. 3.85.

Regulirana ura budnica z ropotuljo, tudi kot namizna ura, preje gl. 12, zdaj samo gl. 4.50.

Število ur je omejeno, kdo želi tedaj imeti za malo novcev izvrstno uru, ki povsod najmenje stane četirikrat več, naj se preje ko mogoče obrne na zdolaj označeno firmo.

Svileni dežniki

(iz Milana v Italiji).

1 italijansk diagonal-cloth-dežnik z vončkom od kitajskega srebra in fino rezljano palico, preje gl. 4.50, zdaj gl. 2.25. 1 najfinješi dežnik od prave svile z vončkom od kitajskega srebra in fino rezljano palico, preje gl. 9, zdaj samo gl. 4.

Dežni plašči od proževine in ogrtači.

(Amerika.)

Oni izvrstni dežni plašči so zaradi svoje vrednosti odlikovani s 15 medaljami, a zaradi svoje dvojne vrhve, za dež kot kaput, za lepo vreme kot elegantni moderni ogrtači za nositi je najboljša in najpraktičnejša obleka. Ti dvojni kaputi so stali preje gl. 18 ter se zdaj za čudno malo ceno od gl. 9.30 dobivajo. Naj nikdo ne opusti naročiti si to oblike, posebno ker se dobiva vsake velikosti. Krasna kaputa zastonj.

Tega še nij bilo!

2000 komadov

pravih angleških plaidov za pot.
(London).

Ta za doma in pot neobhodno potrebna reč se priporoča silno p. n. prehivalcem te dežel. Vsi plaidi so zo prodajo samo slučajno k nam došli, so iz najfinješi in najtežje angleške plaid-kanine, kako veliki in široki, tudi kot potno pokrivalo za upotrebiti in se jedno leto kasneje more si človek iz te izvrstne tkanine napraviti celo garderobo. Preje so stali gl. 14, zdaj samo gl. 7.

4000 tucatov

francoskih batistnih žepnih rut.
(Pariz).

Vse obrobljene z Oxford-robovi, dobē se za čuda nizko ceno gl. 2 tucat; samo robljenje je skoraj toliko uže stalo.

Zavezujemo se javno, da stvari, ki se ne prilegajo, vzamemo brez ugovora nazaj ali jih premenimo, zato je

vsaka naročba brez izgube.

Vse blago je izvrstne kvaliteti, večinom odličeno ter je v koristi vsake družine, da hitro naznani, kar potrebuje ter da ne opusti te izredne prilike, ne da bi jo porabila.

 HAUPT-DEPOT INTERNATIONALER FABRIKATE

von A. FRAISS,

Rothenthurmstrasse 9, Wien, gegenüber dem erzbischöflichen Palais.